

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato C. Colelli)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 106, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling, og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, og idet den ikke har meddelt Europa-Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som eventuelt er blevet udstedt på det område, der er omfattet af direktivet.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. januar 2021 — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) mod BT (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien)

(Sag C-843/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring – direktiv 79/7/EØF – artikel 4, stk. 1 – frivillig og førtidig pensionering – førtidspension – kriterier for tildeling – størrelsen af den pension, der skal udbetales, skal mindst svare til det lovbestemte minimumsbeløb – andelen af arbejdstagere af hvert køn, der er udelukket fra førtidspension – begrundelse for en situation, der eventuelt stiller kvindelige arbejdstagere særlig ufordelagtigt – den pågældende medlemsstats socialpolitiske mål)

(2021/C 79/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Sagsøgt: BT

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, der i forbindelse med frivillig førtidig pensionering af en arbejdstager, der er tilsluttet den almindelige sociale sikringsordning, gør dennes ret til førtidspension betinget af, at størrelsen af denne pension mindst svarer til størrelsen af den minimumspension, som denne arbejdstager har ret til ved det fyldte 65. år, selv om den nævnte lovgivning stiller kvindelige arbejdstagere særlig ufordelagtigt i forhold til mandlige arbejdstagere, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, for så vidt som denne konsekvens dog skal være begrundet i legitime socialpolitiske formål, som intet har at gøre med forskelsbehandling på grund af køn.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.